

ОСНОВНО ОБРАЗОВАЊЕ

У школске клупе први пут ове године у Македонији село је око 23 000 ђака од којих је само 30-так првака који ће образовање стицати на српском језику и то у основним школама Кирил и Методиј у Кучевишту, Браћа Рибар у Табановцима и Светозар Марковић у Старом Нагоричану. Уместо у предшколска одељења, малени шестогодишњаци су кренули у велику школу, која ће од овог септембра трајати девет година.

Већ годинама уназад настава на српском језику у Македонији одвија се у прилично лошим условима, због чега је и број ђака који похађају наставу све мањи. Није редак случај да се српски језик учи из књига написаних на македонском језику које током године преводе сами наставници, али и то да овај предмет предаје наставник који се никада није школовао на српском језику.

У Куманову, на пример, у основној школи која носи име творца српске азбуке Вука Караџића, од овог септембра наставу на српском пратиће само два ученика 8. разреда, што значи да ће ова настава већ наредне године бити угашена. Управо Вук Караџић је давно поручио **ПИШИ КАО ШТО ГОВОРИШ - ЧИТАЈ КАО ШТО ЈЕ НАПИСАНО!** Како да читамо, кад није написано?

Тешко је замислити наставу без књига. Управо је недостатак књига главни проблем образовања Срба у Македонији. Издавачке куће већ годинама не штампају уџбенике на српском језику, јер им се како истичу, због малог тиража штампање не исплати. У Бироу за развој образовања кажу да су радови и приручници за наставнике, за први разред по новом програму, спремни и на српском језику, али да је за уџбенике задужено Министарство за образовање и науку РМ. Из ресорног Министарства као и предходних година тврде да је расписан тендер и за уџбенике на српском језику, али ни 1. септембра нису могли да потврде да ће исти бити штампани.

Ова ситуација се констатује сваког септембра, али се готово ништа не предузима. По свему судећи чека се да Срби одустану од образовања на свом матерњем језику?!

Помоћ државе Србије стизала је у облику књига у више наврата, али се те књиге не

могу користити јер се не уклапају у овдашњи план и програм Министарства образовања.

Да нема уџбеника на српском језику потврдиће вам и у књижарама у Скопљу, а потребно је обезбедити тек око 300 комплета уџбеника од 1-8. разреда за исто толико ученика колико тренутно учи на српском језику на целој територији Македоније.

Овај изузетно значајан проблем за припаднике српске етничке заједнице изгледа нико у Македонији, чак ни српске асоцијације, не желе да реше, а потребно је само мало финансија и добре воље, док ова прича још има смисла, и док настава на српском језику каква- таква, још постоји.

Прича о образовању би наравно била мање болна када би деца осим у школама, неговала матерњи језик и у својим породицама. За разлику од других етничких заједница, породице српског порекла у међусобној комуникацији углавном не користе језик својих предака, те се тако, на извештан начин, добровољно одричу свог идентитета, а деца у том случају немају избора.

Сви ови дугогодишњи проблеми ће по свему судећи, бити актуелни и у школској години која је почела. За светлију слику, очекујемо реакцију надлежних, а ученицима желимо срећан почетак и пуно петица.

аутор: Биљана Тодоровић Георгиевска